

DECYZJA RADY (UE) 2015/799**z dnia 18 maja 2015 r.****upoważniająca państwa członkowskie do zostania stronami, w interesie Unii Europejskiej, Międzynarodowej konwencji Międzynarodowej Organizacji Morskiej o wymaganiach w zakresie wykształcenia, wydawania świadectw oraz pełnienia wacht dla załóg statków rybackich****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 46, art. 53 ust. 1 i art. 62, w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v) oraz art. 218 ust. 8 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Międzynarodowa konwencja Międzynarodowej Organizacji Morskiej („IMO”) o wymaganiach w zakresie wykształcenia, wydawania świadectw oraz pełnienia wacht dla załóg statków rybackich („konwencja”) została przyjęta w dniu 7 lipca 1995 r. podczas konferencji międzynarodowej zwołanej przez IMO w Londynie.
- (2) Konwencja weszła w życie w dniu 29 września 2012 r.
- (3) Konwencja stanowi znaczący wkład w funkcjonowanie sektora rybołówstwa na poziomie międzynarodowym, gdyż wspiera bezpieczeństwo życia i mienia na morzu, a tym samym przyczynia się również do ochrony środowiska morskiego. Pożądane jest zatem, aby jej postanowienia zostały wprowadzone w życie jak najszybciej.
- (4) Łowienie na morzu to jedno z najbardziej ryzykownych zajęć, odpowiednie szkolenie i kwalifikacje stanowią zatem jeden z podstawowych środków służących zmniejszeniu liczby wypadków. Okrętowanie załóg na statki rybackie państw członkowskich powinno w każdym przypadku odbywać się bez uszczerbku dla bezpieczeństwa morskiego.
- (5) W ramach umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów („umowy”) z państwami trzecimi ważne jest, aby członkowie załóg statków rybackich pływających pod banderą państwa członkowskiego posiadali odpowiednie kwalifikacje zawodowe poświadczone świadectwami akceptowanymi przez państwo bandery, tak aby możliwe było prowadzenie rekrutacji na warunkach określonych w tych umowach. Państwa członkowskie powinny dokładać wszelkich starań, aby przy stosowaniu konwencji uniknąć konfliktu między prawem międzynarodowym a prawem Unii, w tym jakiegokolwiek negatywnego wpływu na zawieranie i wykonywanie umów. Ponadto odnośne państwa trzecie powinny być zachęcane do zostania stronami konwencji.
- (6) Parlament Europejski, Rada i Komisja promują bezpieczeństwo na morzu i bezpieczeństwo pracy, a także podnoszenie kwalifikacji zawodowych członków załóg statków rybackich. Unia wspiera finansowo szkolenia w sektorze rybołówstwa: za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego.
- (7) Rozdział I i załącznik 7 do konwencji wchodzi w zakres kompetencji wyłącznej Unii, jeśli chodzi o przepisy unijne dotyczące uznawania kwalifikacji zawodowych określonych kategorii członków załóg statków rybackich, oraz ma wpływ na postanowienia traktatowe i na prawo wtórne Unii, a zwłaszcza dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, w zakresie, w jakim dotyczy obywateli Unii, którzy posiadają odpowiednie świadectwa wydane przez państwo członkowskie lub przez państwo trzecie.
- (8) Unia nie może zostać stroną konwencji, ponieważ jej stronami mogą być jedynie państwa.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).

- (9) Niektóre państwa członkowskie nie zostały jeszcze stronami konwencji, inne z kolei już nimi są. Te państwa członkowskie, które mają statki rybackie pływające pod ich banderą, porty przyjmujące morskie statki rybackie objęte zakresem stosowania konwencji lub instytucje prowadzące szkolenia dla załóg statków rybackich, ale które nie zostały jeszcze stroną konwencji, wzywa się, aby to uczyniły.
- (10) Dopóki stronami konwencji nie zostaną wszystkie państwa członkowskie, które mają statki rybackie pływające pod ich banderą, porty przyjmujące morskie statki rybackie objęte zakresem stosowania konwencji lub instytucje prowadzące szkolenia dla załóg statków rybackich, każde państwo członkowskie będące stroną konwencji powinno stosować przewidzianą w niej zasadę elastyczności w celu zapewnienia zgodności prawnej z prawem Unii, w szczególności postanowienia rozdziału I i artykułu 10 załącznika do konwencji w sprawie równoważnych rozwiązań, aby dostosować stosowanie konwencji do dyrektywy 2005/36/WE.
- (11) Uznając zgodnie z dyrektywą 2005/36/WE kwalifikacje zawodowe pracowników migrujących z państw członkowskich niebędących stroną konwencji, każde państwo członkowskie, które jest stroną konwencji, powinno zapewnić, aby kwalifikacje zawodowe tych pracowników zostały ocenione oraz aby stwierdzono, że kwalifikacje te odpowiadają minimalnym standardom określonym w konwencji.
- (12) Zgodnie z art. 2 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Rada powinna zatem upoważnić państwa członkowskie do zostania stroną konwencji, w interesie Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się państwa członkowskie do zostania stroną Międzynarodowej konwencji Międzynarodowej Organizacji Morskiej o wymaganiach w zakresie wyszkolenia, wydawania świadectw oraz pełnienia wacht dla załóg statków rybackich, przyjętej w dniu 7 lipca 1995 r., w odniesieniu do tych jej części, które wchodzą w zakres kompetencji Unii.

Przy składaniu sprawozdań Sekretarzowi Generalnemu IMO zgodnie z art. 4 konwencji państwa członkowskie przekazują – w stosownych przypadkach przewidując odniesienie do rozdziału I i artykułu 10 załącznika do konwencji – informacje na temat odpowiednich przepisów krajowych dotyczących uznawania świadectw kwalifikacji członków załóg statków rybackich objętych konwencją, z uwzględnieniem obowiązków określonych przez odpowiednie przepisy prawa Unii dotyczące uznawania kwalifikacji.

Artykuł 2

Państwa członkowskie, które mają statki rybackie pływające pod ich banderą, porty przyjmujące morskie statki rybackie objęte zakresem stosowania konwencji lub instytucje prowadzące szkolenia dla załóg statków rybackich, ale które nie zostały jeszcze stroną konwencji, dążą do podjęcia niezbędnych kroków, aby złożyć Sekretarzowi Generalnemu IMO w rozsądnym terminie, a w miarę możliwości do dnia 23 maja 2017 r., swoje instrumenty przystąpienia do konwencji. Komisja przedłoży Radzie do dnia 23 maja 2018 r. sprawozdanie zawierające przegląd postępów akcesyjnych.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2015 r.

W imieniu Rady
M. SEILE
Przewodniczący